

OPONENTSKÝ POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

TBP Kácovský špalíček

Městský úřad s kavárnou

Středočeský kraj

Vypracovala: Štěpánka Poučková

Vedoucí projektu: doc.ing.arch Hana Seho

Vedoucí ústavu: prof.ing, arch. Zdeněk Zavřel

Oponent: MgA. Patrik Zamazal

Na začátek bych chtěl říci, že jsem potěšen, že na Vaší škole vznikají projekty, které svým zadáním pomáhají kultivovat pohled na architekturu v malých obcích.

Navržená stavba má příjemné měřítko a proporce. Program dobře odpovídá potřebám malé obce (pochopení potřeb investora je jeden ze základních požadavků dobré architektury). V návrhu mne ale nepřesvědčuje umístění kavárny, která místo, aby byla první vlaštvou života na nově vznikajícím náměstí, je umístěna v zadním traktu. Naproti tomu je vstup do úřadu monumentální. Od doby francouzské revoluce je snaha úřady sloužící společnosti spíše civilnět než dávat na odiv.

Další otázku vzbuzuje umístění schodiště, které zabraňuje rozdělení domu do různých provozních režimů. Provoz úřadu je jiný, než provoz společenského sálu a kavárny. Potom je nesnadné zabezpečit jednotlivé prostory (podotýkám, že na úřadech jsou například uložena citlivá osobní data).

Propracování prováděcí dokumentace považuji za velmi dobré. Obzvláště v detailech je znát, že se studentka nenechala unést snadným kopírováním CAD detailů, které často zabraňuje jejich pochopení. Ve výkresech je patrné, že studentka naopak chápe smysl každého prvku v konstrukci.

Trochu jinou otázkou pro mne je samotné použití železobetonové skořepiny na tento druh stavby. Myslím, že otázkou úměrnosti použití architektonických nebo technických prostředků by se měl architekt zabývat velmi vážně. V lepším případě hrozí, že se stavba po představení relevantního rozpočtu nebude stavět. V horším případě se obec neúměrně zadluží a zablokuje na mnoho let svůj další rozvoj.

Jako architekt chápu lákavost povýšení „podkrovních“ prostor společenského sálu a knihovny na sochařskou kreaci z pohledového betonu. Ze svých zkušeností, ale rovněž vidím využití sálu na jedno sezení obecního zastupitelstva měsíčně, které bude pokaždé řešit problém s ozvěnou betonového vysokého stropu. A v knihovně sice bývá „nábožné“ ticho, ale její provoz se bude pravděpodobně omezovat na dvě hodiny týdně a knihovnice tam bude pravděpodobně celou dobu sama.

Nerad bych ovšem, aby to bylo bráno jako „kárání“, nýbrž jako poučení, že architekt by měl vidět svět ve větších souvislostech.

Práci hodnotím jako výbornou .